

עונשנות הענייני

כל חייל בשדה מכיר את החוויה היבלתי-עמית. הוא שכב לנוח על הארץ, רגוע בחיק הטבע היפה. אחרי כמה דקות של שלחה עילאית הרגיש לפתע שמשוהו וזחל עליו. מבט אחד הספיק. הוא שכב בלב מחנרריכו של רכבות נמלים ושרצים.

האזרה הישראלית מצא את עצמו החודש במצבייכו זה. הוא חי לו את חייו הפרטיים, בדל"ת האמות של עולמו הקטן. ולפתע נסתבר לו כי שימש כל העת נושא לבילוש ולחקירה של לפחות הציריפוסר גופים שונים, העוקבים אחרי כל אחד מצעדיו, רושמים את מספר הפעמים בהן ביקר בבית-הקפה, את הימים שבילה בבית-מלוך (ועם מר), את שיחותיו ופגישותיו.

היתה זאת בשבילו אפתעה רבה. אמנם, מזה שנים שמע מפי העולם הזה שיטנו ב" אוך מנגנון-חושך, אשר זרועותיו מגיעות לכל פינות החיים. אולם הוא לא התייחס לדברים ברצינות. הגומה של צעירים משול" הביט, ניסה להגיד לעצמו.

ולפתע ירדו עליו בשרות-איוב, כמהלך מות פטיש על ראשו. נסתבר לו כי קיימת בארץ לא רק משטר-ישראל, על אגף-החקירות, הבולשת-הכלכלית והקצינים-לפני קידים מיוחדים. לא רק הצנורה הפותחת ומעכת את מברקיו, וגם לא רק חיל-המודיעין. בכנסת הודיע ראש-הממשלה שקיים ש.ב. — ונסתבר כי מוסד זה לוקח חילים משוחררים בעלי שייחמישקל נפשי מעורער, שולח אותם למתחרות אמיתיות ומדומות ומחכה עד שהם מתגלים כרוצחים פוליטיים. ועתה הגילוי האחרון, אך לא הסופי: הודעת הממונה על הכנסות-המדינה כי קיים מנגנון-בילוש סודי ומסועף הקרוי ש.א. הנעזר באלפי מלשינים-מתנדבים והבולש אחרי חייו הפרטיים של משלם-המיסים. **ויכול האזרה הנדרה לתמוה: קיומו של איזה מנגנון-חושך נוסף יתגלה לי, במקרה, מחר?**

★ ★ ★

הימים אנחנו הניח כי ראשי הש.א. ויוזמיו הם אנשים ישרים, הכואבים את כאב האומה והמבקשים באמת לחסל את אחד הנגעים האופייניים למשטר המדינה: ההשתמטות ההמונית, הכללית כמעט, מ"תשלום מלא של מס-ההכנסה — השתמטות המגיעה כמעט למימדי מרי אורחי ספונסאני. לצורך זה הם שכרו (לדבריהם) 35 סוכי נים במשכורת, 200 מודיעים קבועים וכמה אלפי "מתנדבים", אלה האחרונים כוללים, כך יש להניח, המוני מלצרים, משרתי בית-מלון, פקידים-בנק, גברות מסוג מסויים ושאר אנשים נכונים המסוגלים לדעת ולהלשין.

באמצעים אלה, כך הם פבורים כנראה, יחסלו את ההשתמטות. אם כך הם אנשים תמימים מאד. ההשתמטות מתשלום מס-ההכנסה הפכה בארץ מומן לתופעת-קבע, אשר הציבור היגון סובל אותה, ואף רואה אותה בעין יפה. שום הוקעה חברתית אינה צפויה ל"סרבניהם. מי שרצה לתקן מצב זה, מוטב שישראל את עצמו קודם כל: מדוע זה כך? **זה כך, כי שיטת מס-ההכנסה הנהוגה בארץ מתנגדת לטבע היאנושי ולהגיון הכלכלי.**

ראשית, מפני שזהו מס המטיל קנס על האדם העובד, המשתדל והמצליח: מס הנותן פרס לבטלן, לספסר ולרמאי. שנית, מפני שאפילו הצואות-הקיום המיינימליות באמת אינן משוחררות ממס, כ"גהוג בכל ארץ תרבותית. שלישית, מפני שבדוגות הגבוהות מגיע מס זה, יחד עם שאר מסי המוסדות, ל"מס 100% של כל הכנסה נוספת — כך שניתנת לאדם הברייה לרמות או להפסיק לעמול. רביעית, מפני ששום אדם נורמלי אינו שש שלם מסים כאשר הממשלה מחזיקה

בעמדות-מפתח לאומיות אנשים שביחמישפט מוסמך קבע כי הם מושחתים או טראגיים, כאשר מכונית-הדודג' הופכת לסמל המנגנון ומועדוני-הפאר לתמצית החיים הפוליטיים. חמישית, מפני שלמעשה כל האריסטורקרטיה של המדינה משוחררת ממס כזה, מאחר שאינה מתקיימת ומכייפת על-חשבון משכורת או רוחים, אלא על חשבון הריצאות המוסד המעסיק אותה.

מצב זה קורא להשתמטות, כשם שהביצה קוראת ליתושים. אר אפשר לחסלה, או אפילו לצמצמה

מ.ש.א. ועד ש.ת.

במידה רצינית, מכיל לייבש את הביצה כולה.

★ ★ ★

ההשתמטות עצמה אינה, כמובן, דרך נאותה לתיקון המצב. אדם המתנגד לכן שכספו הטוב ורוחיה-היועה יבזבוזו על מכוניות-דודג' ובטאונידרש, ויאלל בטובו להקדיש את מרצו לשינוי המצב בדרכי הימאבק הציבורי. אם הוא מעדיף, תחת זאת, להסתפק בהגשת הצהרות כוזבות, רשאית וחייבת נציבות מס-ההכנסה לאחוז באמצעים מתאימים לגביית המגיע לה.

אולם מה הם האמצעים המתאימים? **איש לא ישלול מנציב מסי-הכני נסה את הזכות (והחובה) לבדוק בקפדנות את ספרי משלמיה-המסים. איש לא ישלול ממנו גם את הזכות לשלוח פוכנים לבדיקת מסי מכים ולגביית ערויותיהם של אני שים מן הצד על הנישום — כתנאי שהסוכנים האלה יהיו את עצמם ואת מטרותם, וראשם יהיה גלוי.**

והי הדרך הנכונה. מאחר שפקיד הישומא חופשי ממילא בהחלטתו, וכל חובת-ההוכחה היא על משלם-המיסים, הרי חקירה מסוג זה, ישרה והוגנת, תספק לפקיד המשטר הסובייטי הוא יעיל. הוא הקדים את המערב בשיגור הספוטניק. בידי הקליע הביניבשתי הראשון בעולם. יתכן שיגיע ראשון לירח ולמאדים. אנו מכבדים יעילות זו, אך איננו רוצים בה בארצנו. איננו מוכנים לקנות אותה לא במחיר מרתפי הי.מ.ה.ד. ולא במחיר מפעילי הש.ב., לא במחיר ההרדואת של אקשטיין, ההקלטות של אקשטיין, משטר של מלשינים-מתנדבים הורס את יסודות ההגיון האנושית, אשר בלעדית

לא ייתכנו חיים לאומיים שכדאי לחיות אותם. הוא מושך אליו בהכרח, בצד קומץ חוקרים מסורים ובעלי כהונת טובות, את הלאת המין האנושי, את אנשי העולם-התחתון למיניהם. קטנה הקפיצה מן המל-שין אל הסחטן, מן המלצר המוסר אינפורמציה על השכן, המוכן לשחוק, בתנאי...

★ ★ ★

יעודק-השיין הוא סירוף מדבק, אין כמעט תפקיד ממשלתי אשר מנגנון-בילוש פרטי אינו יכול להוסיף לו "יעי" לות. אחרי שייך-אלף ושייך-בי"ת יבוא שייך-גמ"ל ושייך-דל"ת. מי שהושיט פעם את ידו לשייך-ההלשנה, למען המטרה הקדושה ביותר שבעולם, נשמתו תישאר מכוררה לשטן, ושרות-השטן — ש.ש. ברשימה — חובק עולם ומלואו.

המדינה כבר זכתה להצעת-חוק נוסדת, המתכוונת לתת למועצה לשיוק פרייהדר, גוף של בעלי-חזקה ממונים, לקיים בולשת פרדסנית פרטית — אולי ש.פ.? — שתהיה רשאית לפרוץ לתוך כל בית כדי לבדוק אם לא בוצעה בו עבירה על הוראותיה.

מכאן הדרך פנויה אל תריסר מוסדות אחרים, שכל אחד מהם יבקש להקים מנגנון-חושך פרטי בשם היעילות — החל במועצת הירקות (ש.י.) וכלה במאטאדרי רים של מלחמת-החזירים (ש.ח.).

שעת-השיין, שעת שירותי-הבילוש היחשאים, היא שעה הרח"סכנות למדינה. חוליות-בילוש יצטרפו לשרשרת שתכבול את זרועות החופש, יתכן כי תיקי הש.א. יערי כים בתוסלב מוחלט. אולם השימוש ב"תיקים אלה יהיה בסופו של דבר שונה לגמרי. הוא יתן בידי קבוצות רווניות ב"שלטון אמצעי נוסד לרכא כל התנגדות צייבורית מא-רגנת, עליידי האיום בשוט פליי לי וכספי. גיבורים רבים ישתתקו כאשר ינופף השלטון מול פניהם בתיק החשאי.

האינפורמציה נאמפת עליידי הי ש.א., אולם רק אדם תמים מאד יכול להשלות את עצמו כי הוא לא תגייע לירי שאר מנגנוני-החזירי שך. שלטון התיקיה החשאית — השלטון הנאלח ביותר בעולם — יתמשט בקרבנו.

★ ★ ★

אשר הזדעזע הציבור בפעם הראי שונה נוכח הגילויים על תפקיד הש.ב. בפרשת רצה קסטנר, הציע העולם הזה שורה של הצעות מתונות מאד ומעשיות מאד להטלת מרות הציבור על שרות-הבטחון. עתה, אחרי שעבר הזעזוע הראשון ש"בא בעקבות גילוי קיומו של הש.א., ואפי שר לדבר בשקט, הגה הצעות-יניו:

1. יכר לחסל את הי.ש.א. במסי גרתו הנוכחית, כמנגנון בילוש נפי רד ועצמאי, המקיים רשת של מוי דיעים ומלשינים.

● יש לצרף לכל חולית פיקוח וביקורת של מס-ההכנסה חוקר מקצועי שיוכל לת קור, בשעת הצורך, את מקור ההכנסות וההוצאות של הנישום. חוקר זה יהיה שייך לחוליה. לא יהיה מוסד מרכזי מיוחד לריכוז חקירות אלה.

● כל חקירה תהיה לצורך תיק מסויים, לא לצורך איסוף אינפורמציה מקרית.

● כל חוקר יהיה את עצמו בתור שכזה בשעת פעולתו.

● כל העוסקים בפעולת החקר רה, מחוץ לעובדי-השרדה ממש, יהיו גלויים, ושמותיהם יפורסמו. כל זה יטהר את האחירה. הוא לא יחסל את ההשתמטות: היא תישאר קיימת, כל עוד ישאר המס מה שהנהו כיום — ואל גשתמש במלים בלתי-פרלמנטריות.